

Remissvar med anledning av förslag till ändringar i Jordbruksverkets föreskrifter om skyldigheter för djurhållare och för personal inom djurens hälso- och sjukvård och Jordbruksverkets föreskrifter om läkemedel och läkemedelsanvändning (Dnr 5.7.16-8445/16 och 5.7.16-8446/16)

Sammanfattande synpunkter

Sammanfattningsvis är Djurskyddet Sverige mycket kritiska till förslaget till nya föreskrifter och **avstyrker förslaget i sin helhet**. Vi anser dessutom att konsekvensanalysen är bristfällig och inte kan användas som underlag för ett liknande beslut. I och med detta har vi valt att inte använda verkets mall och valt att inte kommentera varje enskild paragraf.

Angående förslaget att utöka undantagen för ”övrig personal”

När kravet på en legitimation för djursjukskötare infördes 2010 var detta ett tydliggörande av djursjukvårdens allt mer avancerade behandlingar och kompetensen som därmed behövs hos djurhälsopersonal. Det är mycket stor skillnad i utbildningsnivå på en djursjukskötare med en treårig universitetsutbildning och en djurvårdare med gymnasieutbildning och 80 timmars påbyggnadsutbildning, som den utökade kompetensen föreslås innebära. Vi anser att genom att införa en tredje nivå, och därmed ge möjlighet för djurvårdare med en mycket kort arbetslivserfarenhet och utbildning utföra till exempel sövning av djur är negativt för djurskyddet, tryggheten för djurägare samt arbetsmiljön för djursjukvårdare och veterinärer.

Djurskyddet Sverige menar att förslaget går emot propositionen (2008/09:94) Verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård där det anges att ”behandlingar på djur som kan innebära stora risker för djurs eller människors hälsa, endast bör utföras av personer som står under samhällets tillsyn. Det är också viktigt att personer som har rätt att utföra behandlingar som kan innebära risker från smittskydds- eller djurskyddssynpunkt är ålagda att arbeta enligt vetenskap och beprövad erfarenhet och att samhället kan ingripa med sanktioner mot en sådan person som missköter sig”. Länsstyrelsen kontrollerar djurhälsopersonal med legitimation, men inte det som kallas för ”övrig personal”, som saknar legitimation.

Att en veterinär ska ansvara för att en person med en mycket kort utbildning utför avancerad djursjukvård, till exempel under en operation, måste anses innebära fara för djurets säkerhet och också en ökad stressfaktor för veterinären. Det är dessutom långt ifrån alla veterinärer, med t.ex. kirurgi som specialitet, som anser sig själva vara kompetenta vad gäller narkos, speciellt för mer krävande patienter. Att en veterinär ska vara närvarande är inte tillräckligt i en kritisk situation. Veterinären är mest troligt upptagen med t.ex. ett kirurgiskt ingrepp och bör kunna fokusera på detta och inte behöva ha hela ansvaret för både sövning och själva ingreppet. En trolig konsekvens av detta är troligtvis att veterinären inte kan utföra sitt jobb på ett lika noga och tillfredsställande sätt. Det bör även ifrågasättas hur försäkringsbolagen kommer ställa

sig till att betala ersättning för eventuella komplikationer som kan misstänkas ha uppstått på grund av utbildningsnivån hos djurhälsopersonalen.

Angående de föreslagna utbildningarna

Djurskyddet Sverige är kritiska till förslaget att jordbruksverket inte längre måste godkänna utbildningen och ifrågasätter hur en sådan utbildning ska kunna kvalitetssäkras. Sövning och övervakning av narkos är ett komplicerat vårdmoment och vi ser en mycket stor risk i att patientsäkerheten och djurskyddet blir lidande. Utöver riskerna för djurets välfärd så innebär det också en mycket stor konsekvens för djurägaren som alltså inte kan vara trygg med att en person med tillräcklig utbildning ansvarar för narkosen.

Allmänna synpunkter angående konsekvensutredningen

Djurskyddet Sverige anser också att konsekvensutredningen inte är tillräckligt väl underbyggd. Vi tror absolut att arbetsbelastningen inom djursjukvården är mycket hög, men anser också att i en så viktig konsekvensutredning måste argumenten underbyggas med fakta från tydligt angivna källor/utredningar. Utifrån den allmänna bakgrunden i konsekvensutredningen framgår till exempel att tillgängligheten har minskat, att det inte finns personal som kan söva djur tillgänglig och att djursjukvårdare huvudsakligen arbetar på jourtid. Vi saknar uppgifter från vilken utredning denna information kommer och också i vilken grad till exempel tillgängligheten har minskats och förväntas minska framöver. Inte heller framkommer varifrån uppgifter om att akuta operationer på sällskapsdjur har ökat kommer.

Naturvetarnas utredning från 2015 är en av få referenser som används för att ge en bakgrund till förslaget. Dock har endast valda delar av denna rapport använts som beslutsunderlag och delar av den fakta som utelämnats är av hög relevans för utredningen. Till exempel anges tydligt i denna utredning att viktiga anledningar till arbetssituationen inom yrket är att djursjukskötarnas kompetens inte tas tillvara tillräckligt, att djursjukskötarna utför arbetsuppgifter som inte ingår i legitimationen (t.ex. lokalvård), att det finns otydligheter i rollfördelningen mellan djurvårdare och djursjukskötare samt att temporära förändringar av regelverket bör undvikas. Detta är slutsatser som talar mot föreskriftsförslaget snarare än för.

Övriga förslag och synpunkter

Vi önskar att det ges möjlighet till fler djursjukskötare/veterinärer med utländsk utbildning och vårdutbildad legitimerad personal inom humansjukvården att få svensk legitimation, efter svensk påbyggnadsutbildning. Utöver detta skulle vi önska att det utreds om det är möjligt att återinföra möjligheten till att ansöka om legitimation som djursjukskötare på övergångsregler.

Vi ställer oss även frågande till att arbetsmiljöverket, socialstyrelsen, kemikalieinspektionen, organisationer för ägare till sällskapsdjur/hästar och djurförsäkringsbranschen inte ingår i sändlistan för förslaget.

Angående förslaget om embryotransfer på får

Djurskyddet Sverige anser inte att det är tillräckligt motiverat att utsätta får för embryotransfer. Upprepade injektioner, postoperativ smärta, infektionsrisk och risk för sammanväxningar innebär stress och att djuren påförs ett onödigt lidande. Detta är inte förenligt med djurskyddslagen 2 §.

För Djurskyddet Sverige,

Linda Maria Vonstad
Förbundsordförande

Emma Brunberg
Sakkunnig

